

Euroopa linnade tegevuskava ja selle tulevik ühtekuuluvuspoliitikas

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta resolutsioon Euroopa linnade arengukava ja selle tuleviku kohta ühtekuuluvuspoliitikas (2010/2158(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut ja eriti selle XVIII jaotist;
- võttes arvesse nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta¹;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1080/2006 Euroopa Regionaalarengu Fondi kohta²;
- võttes arvesse nõukogu 6. oktoobri 2006. aasta otsust 2006/702/EÜ ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegiliste suuniste kohta³;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrust (EÜ) nr 397/2009, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1080/2006, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi seoses eluasemete energiatõhususe ja taastuvenergiaalaste investeeringute abikõlblikkusega⁴;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2010. aasta määrust (EL) nr 1233/2010, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 663/2009, millega luuakse abikava majanduse elavdamiseks ühenduse finantsabi andmisega energeetikaprojektidele⁵;
- võttes arvesse oma 21. veebruari 2008. aasta resolutsiooni territoriaalse tegevuskava ja Leipzigi harta järelmeetmete kohta – Euroopa ruumilise arengu ja territoriaalse ühtekuuluvuse tegevusprogramm⁶;
- võttes arvesse oma 21. oktoobri 2008. aasta resolutsiooni valitsemistavade ja partnerlussuhete kohta riiklikul ja piirkondlikul tasandil ning regionaalpoliitika projektide lähtepunktide kohta⁷;
- võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuspoliitika linnadimensiooni kohta uuel programmi perioodil⁸;

¹ ELT L 210, 31.7.2006, lk 25.

² ELT L 210, 31.7.2006, lk 1.

³ ELT L 291, 21.10.2006, lk 11.

⁴ ELT L 126, 21.5.2009, lk 3.

⁵ ELT L 346, 30.12.2010, lk 5.

⁶ ELT C 184E, 6.8.2009, lk 95.

⁷ ELT C 15E, 21.1.2010, lk 10.

⁸ ELT C 117E, 6.5.2010, lk 73.

- võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni territoriaalsed ühtekuuluvust käsitleva rohelise raamatu ja ühtekuuluvuspoliitika tulevase reformi üle toimuva mõttevahetuse hetkeseisu kohta¹;
- võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuspoliitika panuse kohta Lissaboni strateegia ja ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisse²;
- võttes arvesse oma 7. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni ELi ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika kohta pärast 2013. aastat³;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi avaldatud ad hoc teatist pealkirjaga „Territoriaalse tegevuskava ja Leipzigi harta järelmeetmed: Euroopa ruumilise arengu ja territoriaalse ühtekuuluvuse tegevusprogrammi väljatöötamine”;
- võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020);
- võttes arvesse 9. novembril 2010. aastal avaldatud komisjoni majanduslikku, sotsiaalsed ja territoriaalsed ühtekuuluvust käsitlevat viiendat aruannet ühtekuuluvuspoliitika tuleviku kohta;
- võttes arvesse komisjoni 9. novembri 2010. aasta teatist majanduslikku, sotsiaalsed ja territoriaalsed ühtekuuluvust käsitleva viienda aruande järelduste kohta: ühtekuuluvuspoliitika tulevik (KOM(2010)0642);
- võttes arvesse komisjoni 2010. aasta aprillikuu koondaruannet 2000.–2006. aasta Euroopa Regionaalarengu Fondi rahastatud ühtekuuluvusprogrammide järeelhindamise kohta (eesmärgid 1 ja 2);
- võttes arvesse komisjoni 2010. aasta juunikuu aruannet 2000.–2006. aasta ühtekuuluvusprogrammide järeelhindamise kohta: algatus URBAN;
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 26. mai 2010. aasta arvamust teemal „Vajadus rakendada terviklikku lähenemisviisi linnade taaselustamisel”⁴;
- võttes arvesse Regioonide Komitee 9. juuni 2010. aasta arvamust teemal „Linnade taaselustamise tähtsus Euroopa tulevases linnaarengus”⁵;
- võttes arvesse ELi territoriaalsed tegevuskava – konkurentsivõimelisema ja jätkusuutlikuma mitmekesisest piirkondadest koosneva Euroopa suunas (territoriaalne tegevuskava) ja Euroopa linnade säästvat arengut käsitlevat Leipzigi hartat (Leipzigi harta), mis mõlemad võeti vastu ruumilise planeerimise ja linnaarengu eest vastutavate ministrite mitteametlikul kohtumisel Leipzgis 24.–25. mail 2007;
- võttes arvesse Toledo deklaratsiooni, mis võeti vastu linnaarengu eest vastutavate ministrite mitteametlikul kohtumisel Toledos 22. juunil 2010;

¹ ELT C 117E, 6.5.2010, lk 65.

² ELT C 161E, 31.5.2011, lk 120.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0356.

⁴ ELT C 21, 21.1.2011, lk 1.

⁵ ELT C 267, 1.10.2010, lk 25.

- võttes arvesse linnaarengu eest vastutavate peadirektorite seisukohta komisjoni teatise kohta Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele, Regioonide Komiteele ja Euroopa Investeeringuspangale: „Majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva viienda aruande järeldused: ühtekuuluvuspoliitika tulevik” (KOM(2010)0642/3);
 - võttes arvesse Barcelonas 22.–24. veebruaril 2010. aastal toimunud kohalike omavalitsuste Euroopa tippkohtumise järeldusi pealkirjaga „Kohalikud omavalitsused, uue Euroopa peategelased”;
 - võttes arvesse linnapeade pakti, mille algatas ja mida toetab Euroopa Komisjon;
 - võttes arvesse komisjoni tellimisel koostatud sõltumatut aruannet pealkirjaga „Ühtekuuluvuspoliitika reformikava” (Fabrizio Barca aruanne) (2009);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit ning transpordi- ja turismikomisjoni arvamust (A7-0218/2011),
- A. arvestades, et ELi iseloomustavad polütsentriline areng ning eri suurusega linnapiirkonnad ja linnad, millel on erisugused pädevused ja ressursid; on seisukohal, et problemaatiline oleks võtta vastu ühtne määratlus linnapiirkondade ja mõiste „linnalik” kohta üldiselt üksnes statistilisel alusel, kuna keeruline on koondada ühe mõiste alla liikmesriikides ja piirkondades valitsevaid erinevaid tingimusi, ning on seetõttu seisukohal, et linnapiirkondade kohustuslik määratlemine ja tähistamine Euroopa ühiste näitajate alusel tuleks subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt jätta liikmesriikide ülesandeks; arvestades, et uurida tuleks seda, kuidas saaks funktsionaalse lähenemisega jõuda „linnaliku” ühtse määratluseni ning seeläbi luua eeldused liidu poliitika linnamõõtme selgeks seaduslikuks määratlemiseks; ning arvestades, et eriti ühtekuuluvuspoliitika raames tuleks kasuks linnamõõtme funktsioonipõhine määratlemine;
- B. arvestades, et EL annab oma meetmetega panuse linnapiirkondade säästvasse arengusse, ning arvestades, et meele tuleks pidada seda, et lisaks riiklikule linnapoliitikale subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt tuleks kindlaks määrata Euroopa linnapoliitika;
- C. arvestades, et linnad osalevad aktiivselt ELi poliitika sõnastamises ning neil on oluline roll ELi 2020. aasta strateegia edukas rakendamises; arvestades, et kui ELi poliitika, eelkõige ühtekuuluvuspoliitika linnamõõdet arvesse ei võeta, ohustab see ELi 2020. aasta eesmärkide saavutamist;
- D. arvestades, et linnadel on ainulaadne arhitektuuriline ja kultuuriline potentsiaal, samuti märkimisväärne võime edendada sotsiaalset integratsiooni, ning arvestades, et linnad aitavad kaasa sotsiaalse tasakaalu säilitamisele tänu kultuurilise mitmekesisuse hoidmisele ning keskuse ja äärealade vahelise püsiva sideme säilitamisele;
- E. arvestades, et algatuste URBAN kogemustele toetudes on linnameetmed integreeritud (peavoolustatud) lähenemiseesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi reguleerivasse raamistikku programmitööperioodil 2007–2013; arvestades, et see peavoolustamine on selgelt laiendanud linnadele kättesaadavaid rahastamisvõimalusi; arvestades, et rakenduskavades tuleks selgelt kindlaks määrata

linnaarengu eesmärgid, et soodustada vahendite kontsentreerimist;

- F. arvestades, et subsidiaarsus oma tugevdatud ja laiendatud kujul, nagu see on määratletud Euroopa Liidu toimimise lepingus, ning mitmetasandiline valitsemine ja paremini määratletud partnerluse põhimõte on kõigi ELi poliitikavaldkondade nõuetekohase rakendamise tähtsad aspektid, ning arvestades, et kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vahendeid ja pädevusi tuleks vastavalt tugevamini kaasata;
- G. arvestades, et viimaste aastate majanduskriis on suurendanud erinevusi ja sotsiaalset tõrjutust suurlinnade laiadel äärealadel; arvestades, et kriisi korral peab kohalikel omavalitsustel olema võimalik rakendada praktilisi meetmeid, et võidelda vaesuse vastu ning toetada sotsiaalset ühtekuuluvust ja tööhõivet;
- H. arvestades, et arengukeskuste poliitika, mille aluseks on majandusaktiivsuse edendamine linnades, ei ole paljudel juhtudel suutnud luua piisavat käivitusjõudu ning on seetõttu avaldanud piiratud mõju ümbritsevale alale, mis ei ole aidanud kaasa integreeritud arengule;
- I. arvestades, et linnadel võivad sõltumata nende jõukusest või majanduslikust tugevusest olla mõnes üksikus linnaosas spetsiifilised probleemid, nagu äärmuslik sotsiaalne ebavõrdsus, vaesus, tõrjutus ja kõrge tööpuudus, mida saab ühtekuuluvuspoliitika abiga leevendada või kaotada;
- J. arvestades, et poliitikameetmete, sealhulgas kontrolli- ja auditeerimismehhanismide rakendamise lihtsustamine aitab suurendada tõhusust, vähendada veamäärasid, muuta poliitikameetmete struktuuri kasutajasõbralikumaks ning suurendada nähtavust; arvestades, et pingutusi lihtsustamise nimel tuleks jätkata ning neile peaks lisanduma riiklike ja piirkondlike menetluste lihtsustamine, et linnapiirkondade esindajad saaksid paremini suunata ja hallata Euroopa fondide kasutamist,

Linnamõõtmekontekst

- 1. märgib, et Euroopa linnade arengukava sisaldab ühelt poolt ELi poliitika, eelkõige ühtekuuluvuspoliitika linnamõõdet ja teiselt poolt liikmesriikide linnapoliitika koordineerimiseks Euroopa tasandil tehtavate jõupingutuste valitsustevahelist osa, kusjuures viimast rakendatakse ministrite mitteametlikel kohtumistel, mida koordineerivad üksteise järel eesistujariigid ja mida aktiivselt toetab komisjon; on seisukohal, et selles kontekstis tuleks kohalikke omavalitsusi valitsustevahelise osa tegevustest paremini teavitada ning neid sinna rohkem kaasata; soovib paremat koostööd nende kahe tasandi vahel ja kohalike omavalitsuste suuremat kaasamist; rõhutab vajadust parandada haldusasutuste otsuste ja meetmete koostööd nii Euroopa kui ka riigi tasandil;
- 2. märgib linnade taaselustamist käsitlevate Toledo deklaratsiooni ja Toledo viitedokumendi heakskiitmist; nõustub, et ühise tööprogrammi või Euroopa linnade arengukava väljatöötamiseks on vaja rohkem järjepidevust ja koostööd; väljendab rahulolu seoses asjaoluga, et ministrid rõhutasid vajadust tugevdada koostööd ja koostööd Euroopa Parlamendiga ning eesmärgi tugevdada linnamõõdet ühtekuuluvuspoliitikas ning edendada säästvat linnaarengut ja integreeritud lähenemisviisi, tugevdades ja arendades selleks vahendeid, millega rakendada Leipzigi hartat kõigil tasanditel; kiidab liikmesriike ja komisjoni nende pingutuste eest jätkata

Marseille' protsessiga ning rakendada Euroopa säästvate linnade võrdlusraamistikku; jälgib huviga võrdlusraamistiku katsejärgu käivitamist; peab siiski kahetsusväärseks, et linnad ei ole nendesse protsessidesse piisavalt kaasatud; palub seetõttu komisjonil ja liikmesriikidel tagada, et mitteosalevaid linnu teavitataks paremini sellest protsessist ning parlamenti hoitaks kursis edasiste arengutega;

3. rõhutab asjaolu, et lisaks ühtekuuluvuspoliitika meetmete olulisele rollile linnapiirkondade arengus mõjutavad paljud muud ELi poliitikameetmed (näiteks keskkonna-, transpordi- ja energiapoliitika) ja programmid tugevalt linnaarengut; rõhutab, et poliitikameetmete territoriaalset mõju on vaja paremini mõista, ning nõuab linnade arengukava tähtsustamist ELi poliitikas; kordab oma nõuet, et komisjon jätkaks valdkondliku poliitika territoriaalse mõju hindamist ning laiendaks olemasolevaid mõjuhindamise mehhanisme; toetab selles kontekstis ideid, mis on välja toodud majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitlevas viiendas aruandes, ning ESPONi raames tehtud tööd;

Kohalikud vajadused ja/vs. Euroopa prioriteedid

4. rõhutab asjaolu, et enamasti just linnapiirkonnad tegelevad Euroopa poliitikameetmete rakendamisega kohapeal; rõhutab, et linnapiirkonnad, kuhu on koondunud 73% ELi elanikkonnast, kus toodetakse umbes 80% SKPst ning tarbitakse kuni 70% energiast liidus, on muu hulgas ka tänu seal asuvatele VKEdele suured innovatsiooni-, teadmus- ja kultuurikeskused ning aitavad oluliselt kaasa majanduskasvule; juhib tähelepanu sellele, et ainult linnad, mis pakuvad kvaliteetseid teenuseid ja asjakohast infrastruktuuri, suudavad ligi tõmmata ja edendada suure lisandväärtusega tulevikutegevusi; märgib, et teisalt kannatavad nad ka majandusliku tootlikkuse tagajärgede all (valglinnastumine, kontsentratsioon, ummikud, saastus, maakasutus, kliimamuutus, energiavarustuse ebakindlus, eluasemekriis, ruumiline eraldatus, kuritegevus, ränne jne), ning neid mõjutab suur sotsiaalne tasakaalustamatus (suur töötus, sotsiaalne ebakindlus ja tõrjutus, sotsiaalne kihistumine jne), mis ohustab nende rolli kasvumootorina; rõhutab, et linnapiirkondade majanduslik, kuid ka sotsiaalne ja ökoloogiline areng avaldab suurt mõju ümbritsevatele piirkondadele, ning on seisukohal, et linnade arengukava peab olema suunatud jätkusuutlike, arukate ja kaasavate investeeringute arendamisele, et tugevdada linnade rolli; on seetõttu seisukohal, et ühised kohustused ELi linnapiirkondade suhtes on selgelt põhjendatud, et vähendada kasvu ja arenguga kaasnevat üldist mõju ning samal ajal tegeleda keskkonnasäästlikkuse ja sotsiaalse ühtekuuluvuse küsimustega;
5. juhib tähelepanu sellele, et linnatransporditeenuste valdkonnas kehtib subsidiaarsuse põhimõte; rõhutab siiski, et Euroopa tasandi koosöö, koordineerimine ja rahastamine aitaks kohalikel omavalitsustel lahendada nende ees seisvaid probleeme, eriti transpordiprobleeme;
6. on veendunud, et Euroopa, riikliku, piirkondliku ja kohaliku tasandi valitsusasutuste ühine eesmärk on maksimeerida linnapiirkondade panust ELi majanduslikku arengusse, samal ajal säilitades või parandades nende näitajaid hea elukohana; rõhutab, et kuigi eesmärk on paljuski ühine, võivad konkreetsete meetmed selle täitmiseks olla eri paigus erinevad; märgib, et 20. sajandi teisel poolel toimunud ajaloolise arengu tulemusena peavad mõned piirkonnad ja linnad üldises plaanis järgima suuremat hulka prioriteete, muu hulgas lähenemise valdkonnas, ning leiab seetõttu, et selleks tuleb tagada piisav

paindlikkus, mis võimaldab eeskätt linnapiirkondadel leida lahendusi, mis sobivad kõige paremini nende vajaduste, makro- ja mikrokeskkonnaga ning arengu kontekstiga;

7. soovitab keskendada ühtekuuluvuspoliitika linnamõõde, mis juhindub strateegilisest kontseptsioonist edendada arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu, kolmele eesmärgile: esiteks aidata linnapiirkondadel arendada oma füüsilist põhiinfrastruktuuri kasvu eeltingimuseks, et nad saaksid igati kaasa aidata Euroopa majanduskasvule ja majandusliku aluse mitmekesistamisele ning energia- ja keskkonnasäästlikkuse edendamisele, eriti seoses linnakeskuste õhukvaliteedi säilitamise ja parandamisega, kahjustamata seejuures jõgesid; teiseks aidata linnapiirkondadel ajakohastada oma majanduslikke, sotsiaalseid ja ökoloogilisi struktuure arukate investeeringutega infrastruktuuri ja teenustesse, mis põhinevad tehnoloogilistel edusammudel ja on tihedalt seotud kindlate piirkondlike, kohalike ja riiklike vajadustega; kolmandaks taaselustada linnapiirkonnad, taastades tööstusobjekte ja saastatud alasid, unustamata vajadust linna- ja maapiirkondade vaheliste ühenduste järele, et edendada kaasavat arengut kooskõlas ELi 2020. aasta strateegiaga;
8. viitab sellele, kui suur potentsiaal on infrastruktuuri investeeringute ajakohastamisel arukate tehnoloogiate abil, mis aitaksid lahendada püsivaid probleeme linnavalitsemises, energeetikas, veevarustuses ja -kasutuses, transpordis, turismis, elamumajanduses, hariduses, tervishoius ja sotsiaalhoolekandes, avalikus julgeolekus jne nn arukama linnaarengu kontseptsiooni alusel; on veendunud, et selliseid investeeringuid info- ja kommunikatsioonitehnoloogia infrastruktuuri võib pidada majanduskasvu ja innovatsioonipõhise majandustegevuse otseseks liikumapanevaks jõuks, mis koondab avaliku ja erasektori investeeringute elemente, mida saab kasutada uute ettevõtete ja püsivate töökohtade loomiseks ning aruka majanduskasvu suurendamiseks kooskõlas ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide ja eelkõige arukate linnade innovatsioonipartnerlusega;
9. toonitab, et arukate süsteemide kasutamine aitab oluliselt parandada energiatõhusust, ohutust ja turvalisust avalikus sektoris, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama arukate süsteemide koordineeritud ja tõhus kasutuselevõtt kogu liidus tervikuna, eeskätt linnapiirkondades; viitab sellele, et just linnad võivad anda olulise panuse võitlusesse kliimamuutuse vastu, rakendades näiteks arukaid ühistranspordisüsteeme, hoonete energiasäästlikku saneerimist, linnaosade säästvat planeerimist, mis vähendaks vahemaid teel tööle ja linnaasutuste juurde jms; sellega seoses toetab algatust Civitas ja linnapeade pakti; rõhutab, kui tähtis on kasutada olemasolevaid rahastamisvahendeid, et rakendada tegevusprogramme, millega edendada kohaliku taastuvenergia potentsiaali kasutamist, ning kutsub komisjoni üles tagama, et mõlemad algatusi ajakohastataks tulevikus;
10. rõhutab ühtekuuluvuspoliitika olulisust sotsiaalse innovatsiooni soodustamisel linnapiirkonnas, eriti ebasoodsas olukorras olevates linnaosades, et edendada sisemist ühtekuuluvust ja inimkapitali, kasutades kaasavat ja osalust suurendavat lähenemisviisi nii koolituses ja hariduses (eriti pidades silmas noori), juurdepääsul mikrolaenudele kui ka sotsiaalse ettevõtluse edendamisel;

Mitmetasandiline valitsemine ja partnerluse põhimõte

11. kordab oma seisukohta, et Lissaboni strateegia üks nõrkus oli hästitoimiva mitmetasandilise valitsemise puudumine ning piirkondlike ja kohalike omavalitsuste

ning kodanikuühiskonna ebapiisav osalus strateegia kujundamise, rakendamise, kommunikeerimise ja hindamise etappides; rõhutab, et ELi 2020. aasta strateegia jaoks on vaja paremat valitsemissüsteemi, mis sidusrühmi kõigis etappides enam kaasaks;

12. kutsub komisjoni üles tulevastes regulatsioonides tagama, et liikmesriigid ametlikult kaasaksid tähtsaimate linnapiirkondade poliitilised juhid ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ühendused ühtekuuluvuspoliitika otsustusprotsesside kõigisse etappidesse (strateegiline planeerimine, arengu- ja investeerimiskoostöö kokkulepete koostamine ja nende üle läbirääkimine), luues näiteks uut tüüpi partnerlusi nagu iga liikmesriigi jaoks kavandatud territoriaalne pakt; kutsub komisjoni üles soodustama linnaametnike ja kohalike haldusametnike koolitust, et anda teavet linnapoliitika programmide ja algatuste kohta, ning kutsub kohalikke omavalitsusi üles koostama oma arengustrateegia raames konkreetseid tegevusprogramme; on arvamusel, et see on ainus viis, kuidas kajastada kohalikke vajadusi, vältides samal ajal strateegiliste eesmärkide ja lahenduste killustumist;
13. on veendunud, et seost kohalike arengukavade ja piirkondlike/riiklike põhiprogrammide vahel tuleks tugevdada; toetab komisjoni ettepanekut tugevdada ühtekuuluvuspoliitikas kohaliku arengu lähenemisviisi LEADER-tüüpi tugirühmade ja tegevuskavade abil;
14. rõhutab, et linnapiirkonnad ei ole eraldatud elemendid oma regioonis ning nende areng peab seetõttu olema tihedalt seotud neid ümbritsevate funktsionaalsete alade, eeslinnade või maapiirkondadega; taotleb, et lähemalt selgitataks teatud asjaolusid, näiteks suurlinnapiirkonnad, linnapiirkonnad ja linnastud, kus funktsioonid on tihedalt seotud; on seisukohal, et mitmetasandiline valitsemine, piirkondlik planeerimine ja partnerluse põhimõte on kõige tõhusamad vahendid, millega vältida arengupoliitika valdkondlikuks muutumist ja killustumist; tuleb siiski meelde, et sisemine sünergia ei ole alati tagatud; nõuab, et komisjon paluks liikmesriikidel edendada eeskätt kontakte ja heade tavade vahetust maa- ja linnapiirkondade strateegiate alal ning kindlaks määrata planeerimisdokumentides linna- ja maamõõtme, et tagada hea ühendus maa- ja linnapiirkondade vahel;
15. rõhutab piiriülese koostöö, riikidevahelise koostöö ja algatuse URBACT positiivset rolli linnade koostöövõrgustikes, kus jagatakse parimaid tavasid ja leitakse uuenduslikke lahendusi; märgib, et Euroopa linnade koostöö on täielikult kooskõlas eesmärgiga nr 3 (Euroopa territoriaalne koostöö); on seisukohal, et perioodil 2014–2020 tuleks Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi linnamõõdet tugevdada; ergutab linnade osalemist piirkondadevahelistes ja piiriülestes koostöövõrgustikes; on veendunud, et toetatud võrgustikud peaksid olema seotud tegelike arenguprojektidega, ning palub komisjonil parandada platvorme, mis võimaldavad eksperimentaalset lähenemist linnade taaselustamisele ja linnaarengule; on veendunud, et katsetamine võib olla kasulik Euroopa Sotsiaalfondi raames, eriti kui üldist territoriaalset strateegiat võiks täiendada lähenemisega, mis on suunatud konkreetsetele elanikerühmadele;
16. rõhutab, et linnade taaselustamise protsess ja peavoolustamine võiksid viia uue linnaliiduni, mis ühendab kõiki sidusrühmi, kes osalevad linnakujunduse protsessis; liit põhineks konsensusel ning oleks ametlikult loodud uute valitsemisvormidega, milles olulist osa täidavad sotsiaal- ja kodanikuvõrgustikud, kusjuures ühiseks eesmärgiks oleks uuendada, taaselustada ja tegelikult uuesti välja mõelda olemasolev linn, kasutades selleks optimaalselt ära aastate jooksul kujunenud inimressursse, sotsiaalseid,

materiaalseid, kultuurilisi ja majanduslikke vahendeid ning suunates neid ehitama linnu, mida juhitakse tõhusatel, uuenduslikel, arukatel, jätkusuutlikumatel ja sotsiaalselt integreeritud alustel;

17. kordab oma palvet komisjonile luua vahetusprogramm „Erasmus kohalikul ja piirkondlikul tasandil valitud esindajatele”, et julgustada parimate tavade ülekandmist paikkonna ja linna strateegilisse arengusse;

Kohustuste edasivolitamine

18. rõhutab, et valitud kohalikel omavalitsustel on otsene poliitiline vastutus strateegiliste otsuste langetamise ja avalike vahendite investeerimise eest; on arvamisel, et seetõttu tuleb liikmesriikidel neile tagada piisavad eelarvevahendid; on seepärast arvamisel, et saavutamaks ühtekuuluvuspoliitika ja ELi 2020. aasta strateegia eesmärgi, tuleb kohustuslikus korras ette näha valitud kohalike organite kaasamine strateegilisse otsustusprotsessi, nende tihe kaasamine rakenduskavade koostamisse ning kohustuste edasivolitamise võimaluse laialdane kasutamine ühtekuuluvuspoliitika rakendamisel ja hindamisel, ilma et see piiraks haldusametuste ja liikmesriikide finantsvastutust; rõhutab, et kohalike omavalitsuste prioriteet on kodanike heaolu ja elukvaliteet ning et kodanikud tuleb koos kõigi teiste sidusrühmadega kaasata kohalikesse arengustrateegiatesse;
19. soovib, et järgmisel programmitöö perioodil kasutataks linnamõõtme rakendamisel riiklikul tasandil ühte järgmistest võimalustest: teatud linnapiirkondade juhitavad sõltumatud rakenduskavad, ühised rakenduskavad, mis hõlmavad antud liikmesriigi linnapiirkondi, üldised toetused või sihtotstarbelised linnapiirkondade meetmed ja vahendid teatud piirkondlike rakenduskavade raames; tõdeb, et tulevikus tuleks koostada konkreetseid rakenduskavu teatud linnapiirkondadele, et kasutada ära nende arengupotentsiaali;
20. hoiatab, et kuna linnastumise ulatus ja ülekaal erinevad ELi piires suurel määral, iseäranis siis, kui piirkond on valdavalt maapiirkond ja nõrgalt linnastunud, tuleb linnameetmeteks ette nähtud vahendite osakaal, nagu ka rakenduskavade üldsisu ja prioriteedid, jätta kõnealuse piirkonna nimel tegutsevate programmikavandajate otsustada;

Integreeritud strateegiline planeerimine

21. pooldab integreeritud strateegilise planeerimise põhimõtteid, kuna need aitavad kohalikel omavalitsustel jõuda üksikute projektide tasemel mõtlemisest strateegilisema valdkondadevahelise mõtlemiseni, et kasutada ära nende sisemist arengupotentsiaali; rõhutab sellise alt üles lähenemisviisi lisandväärtust ja innovaatilist olemust, eelkõige ebasoodsas olukorras linnaosade jaoks, tänu millele on kõigi kohalike sidusrühmade osaluse tagamisel võimalik paremini arvestada piirkonna tegelikke vajadusi ja ressursse; samas peab kahetsusväärseks, et ühine määratlus on nii ebamäärane, mille tulemuseks on mõnel juhul ainult formaalne rakendamine; nõuab, et komisjoni kutsuks liikmesriike üles, et nad integreeritud strateegilise planeerimise eesmärgil toetaksid kohaliku tasandi haldussuutlikkuse arengut;
22. on seisukohal, et linnapiirkondadel on tähtis roll makropiirkondlike strateegiate rakendamisel ja funktsionaalsete geograafiliste üksuste loomisel;

23. palub komisjonil ette valmistada uuringu, milles võrreldakse üksikute liikmesriikide praeguseid tavaid integreeritud strateegilise planeerimise vallas, ning selle uuringu tulemuste põhjal koostada ELi suunised integreeritud linnaarenduse planeerimise tava tarvis, suuniste abil võiks ühtlasi selgitada nende plaanide ja muude planeerimisdokumentide seoseid ning edendada tõhusaid ja õiguslikult reguleeritud partnerlusi, sealhulgas piiriüleseid linnapiirkondade partnerlusi; kutsub komisjoni üles muutma integreeritud linnaplaneerimise õiguslikult siduvaks, kui kaasrahastamisprojektide jaoks kasutatakse ELi rahalisi vahendeid; innustab liikmesriikide kohalikke omavalitsusi algatama uusi avaliku ja erasektori partnerlusi ja linnainfrastruktuuri uuenduslikke arengustrateegiaid, et äratada huvi investeeringute vastu ja ergutada äritegevust; nõuab paremat kooskõlastamist kohalike ja piirkondlike haldusasutuste vahel, et aidata kaasa uute partnerluste tekkele ühelt poolt linna- ja maapiirkondade vahel ja teisalt väikeste, keskmise suurusega ja suurte linnade vahel, pidades silmas tasakaalustatud piirkondlikku arengut; samal ajal kutsub komisjoni üles suurendama tehnilist abi, mis on mõeldud integreeritud arenguplaneerimise parandamiseks, kaasava poliitikakujundamise edendamiseks ja strateegilise linnaarenduse jaoks;
24. toetab komisjoni ideed luua edaspidi ühine strateegiline raamistik, nagu on välja toodud ühtekuuluvust käsitleva viienda aruande järeldustes, selle raamistiku abil võib suurendada vahendite koostoimet, eelkõige pidades silmas linna- ja maapiirkondade ning linnalähedaste piirkondade omavaheliste sidemete ümberkujundamist; rõhutab ühtekuuluvuspoliitika integreeritud ja horisontaalse lähenemisviisiga kaasnevat Euroopa lisandväärtust ning ergutab seetõttu looma suuremat sünergiat energia-, keskkonna- ja transpordipoliitikaga, mis tuleks iseäranis kasuks linnapiirkondades ja linnalähedastes piirkondades, kus on suured probleemid just neis valdkondades;
25. kordab oma veendumust, et integreeritud linnaarengukavu on mõttekas koostada ainult siis, kui on olemas piisavalt vahendeid konkreetsete linnameetmete jaoks, ning soovib seepärast olemasolevad vahendid koondada konkreetsete meetmete tarvis; teeb ettepaneku kehtestada üheks programmitöö perioodiks ebasoodsas olukorras olevatele linnaosadele antava abi osatähtsuse miinimumtaseme;

Ulatuslik finantsplaneerimine

26. rõhutab, et vältimatud kokkuhoiumeetmed Euroopa Liidu kõigil valitsemistasanditel panevad enneolematu surve alla kõik avaliku sektori kulutuste liigid, kaasa arvatud strateegilised investeeringud majanduse arendamiseks; on arvamisel, et investeeringute suurema tõhususe huvides on vaja kõigi avalike vahendite (Euroopa, riiklike, piirkondlike, kohalike ja erasektori vahendite) paremat koordineerimist ja nende strateegilisemat eraldamist;
27. toetab sellega seoses ulatuslikku finantsplaneerimist kohalikul tasandil kui integreeritud arenguplaneerimise lahutamatu osa ning palub kõigil avalike vahendite kasutajatel kooskõlas tulemuslikkuse printsiibiga järgida rangelt põhimõtet „raha projektide eest, mitte projektid raha eest“;
28. rõhutab Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi ristfinantseerimisega kaasnevat Euroopa lisandväärtust seoses sotsiaalse kaasamise projektide ja linna integreeritud arengukavade/strateegiatega paindlikkusega; kutsub komisjoni üles looma paindlikumaid tingimusi selliseks ristfinantseerimiseks, et julgustada selle kasutamist

ning et vastavad eeskirjad ei tekitaks takistusi nende kavade/strateegiate koostamisel ja rakendamisel; juhib tähelepanu nende fondide täiendavale iseloomule; märgib, et iseäranis linnapiirkondades, mis on hädas sotsiaalse tõrjutuse või keskkonna saastusega, saaks Euroopa Sotsiaalfondi vahendeid kasutada linnade, kolmanda sektori ja erasektori kohalike ühisprojektide toetamiseks, et tõrjutust ennetada; märgib, et olemasolevate Euroopa vahendite koondamine võiks oluliselt suurendada olemasolevat rahastamist;

29. usub, et linnapiirkondade dünaamikat saab ergutada erinevate Euroopa rahastamisvahendite tõhusa koostoime abil, pidades seejuures eriti silmas teadustegevust ja innovatsiooni;
 30. rõhutab, et paljutöötavad on käesoleval programmitöö perioodil kehtestatud uued finantskorraldusvahendid, mis rajanevad põhimõtetel „projektid raha eest” ja „raha projektide eest”; rõhutab vajadust luua astmestikulisi finantskorraldusvahendeid, mis oleksid rakendatavad ja teostatavad palju väiksemate linnapiirkondade jaoks; kutsub komisjoni üles hindama nende vahendite kasutamise kogemust ning neid vajaduse korral kohandama eesmärgiga parandada nende konkurentsivõimet finantsturul võrreldes teiste tavapäraste kommertstoodetega, et muuta nad kasutajasõbralikumaks, praktilisemaks, atraktiivsemaks ja seega tõhusamaks; on arvamusel, et Euroopa Investeeringispannga finantsvahendite intressimäärasid tuleks sel eesmärgil teiste kommertslaenudega võrreldes langetada; kutsub liikmesriike üles olemasolevate finantskorraldusvahendite kasutamisest saadud positiivseid tulemusi silmas pidades tagama alati selle, et nendest finantsvahenditest saadavat võimalikku tulu kasutatakse kõige tõhusamal viisil;
 31. on veendunud, et eriti algatus Jessica võib osutada kõige tõhusamaks linnade tasandil rakendatuna, ning täheldab kahetsustundega, et mõned liikmesriigid kalduvad selle rakendamist tsentraliseerima;
 32. kutsub komisjoni üles tagama, et Euroopa, riikliku ja piirkondliku tasandi vahelisi finantsvoogusid korraldataks tulevikus kõige tõhusamal ja paindlikumal viisil; väljendab muret projektide eelfinantseerimise praeguse madala taseme üle ning on veendunud, et tulevikus tuleks eeskirjade abil tagada, et liikmesriigid on selgemalt kohustatud kasutama eelfinantseerimist maksete tegemiseks avaliku sektori toetusesaajatele, nt linnavalitsustele;
 33. palub komisjonil püüelda selle poole, et võimalikult ühtlustataks teatud ELi fondide ja programmide eeskirju, mille alusel on linnaarengu ja kohaliku arengu projektid kõlblikud kaasfinantseerimiseks, et vähendada bürokraatiat ja võimalikke rakendusvigu;
 34. kutsub Regioonide Komiteed välja töötama ideid, kuidas paremini kujundada tulevase ühtekuuluvuspoliitika linnamõõdet;
- o
o o
35. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja Regioonide Komiteele.